

Ion Creangă

CAPRA cu 3 IEZI

Repovestire de Iulian Filip

Ilustrații de Aliona Timuță

Era odată o capră cu trei iezi. Iedul cel mare și cu cel mijlociu erau foarte obraznici, iar cel mic era harnic și cuminte.

Într-o zi, le zice capra:

– Dragii mamei copilași, eu mă duc în pădure ca să mai aduc ceva de-ale mâncării. Dar voi încuietă ușa, ascultați unul de altul și nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Ca să mă cunoașteți, eu o să vă cânt aşa:

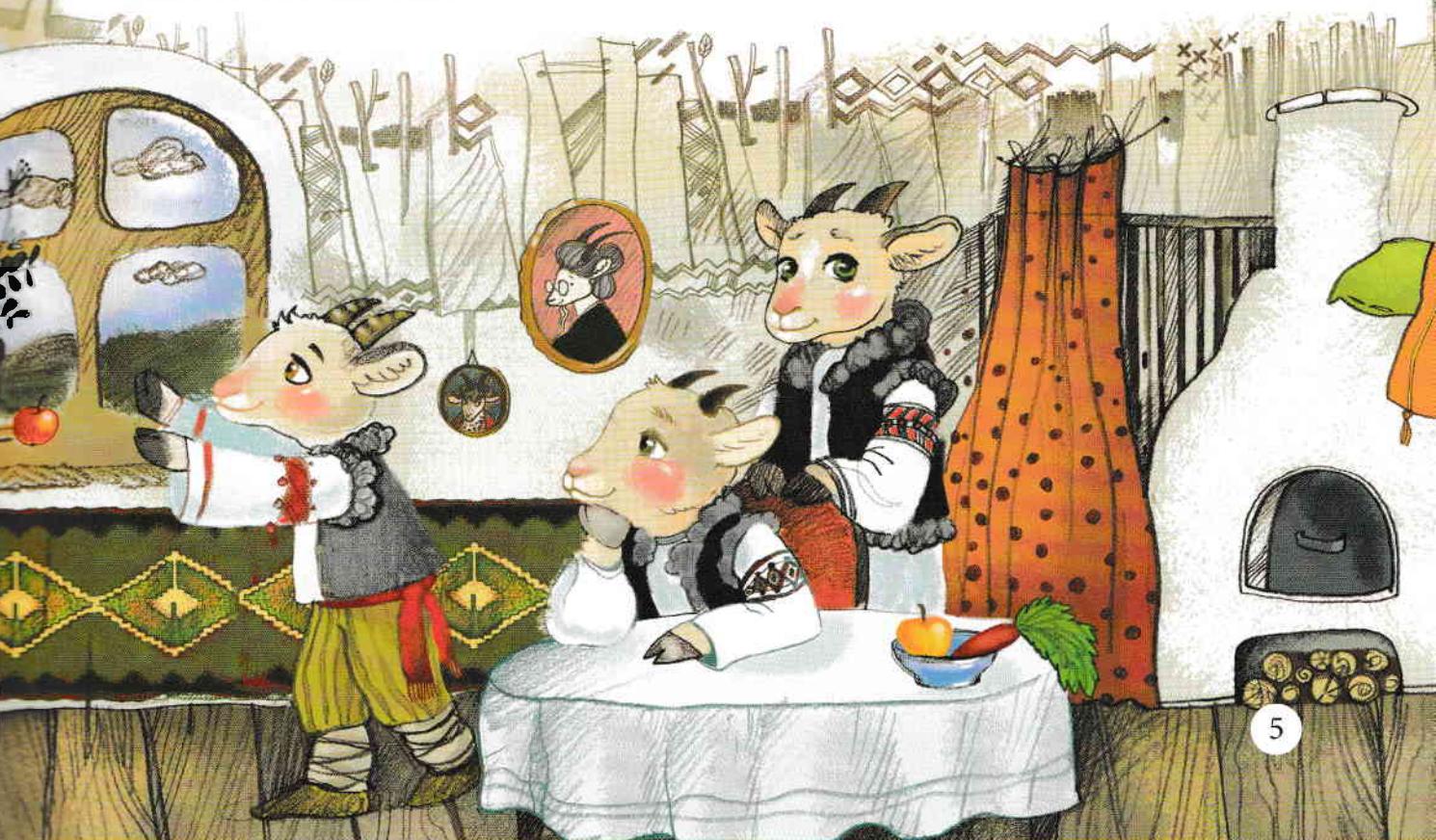
*Uşa mamei descuieti,
Că mama v-aduce vouă
Frunze-n buze,
Lapte-n țâťe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăies
În călcăies,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

cei mai mari. Noi suntem odată băieți, și ce-am vorbit odată vorbit rămâne!

– Dacă-i aşa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele rele!

– Mergi sănătoasă, mămucă, zise cel mic, cu lacrimi în ochi, și Dumnezeu să-ți ajute, ca să te întorni cu bine și să ne aduci demâncare.

Apoi capra ieșe și se duce în treaba ei. Iar iezii închid ușa după dânsa și trag zăvorul.

Dar vorba veche: „Păreții au urechi și fereștile ochi”. Un dușman de lup, chiar cumătrul caprei, trăgea cu urechea din dosul casei.

– Buuun! Ia, acum mi-e timpul... De i-ar împinge păcatul să-mi deschidă ușa, știu că i-aș jumuli!